

„Pretože všetci veriaci sú jedno telo, dobro jedného sa odovzdáva druhému... A tak treba medziiným veriť..., že v Cirkvi je výmena dobier... Najdôležitejším údom je Kristus, lebo je Hlava... Kristovo dobro sa teda dáva... všetkým údom a toto odovzdávanie sa uskutočňuje prostredníctvom sviatostí Cirkvi.“ „Lebo jednota Ducha, ktorý ju riadi, spôsobuje, že všetko, čo prijala, je spoločné.“ (KKC 947)

XXVII. Stretnutie priateľov bl. Márie Celesty Crostarosa

12.9.2020

“NIE MY SI VYBERÁME SVÄTÝCH, ALE SVÄTÍ SI VYBERAJÚ NÁS!”

V mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Amen!

I. Svätí si vyberajú nás

Na začiatku tohto nášho už XXVII. Stretnutia Priateľov blahoslavenej Márie Celesty sa Vás chcem opýtať jednu prostú otázku: Máte nejakého svojho obľúbeného svätého? Kto je Váš najobľúbenejší svätý/á? Na túto otázku môže byť toľko rôznych odpovedí, koľko nás tu je. Každý si totiž “vyberá” nejakého toho “svojho” obľúbeného svätca, ktorý je jeho srdcu blízky, s ktorým ho niečo spája, ktorý ho v niečom inšpiruje, ktorého životopis sa ho “dotýka”, atď... Napadla Vám však niekedy taká otázka, že ktorému svätcovi som tak osobitne blízky, “sympatický” ja?;) Napadlo Vám však niekedy, že rovnako, ako je nejaký svätec tak osobitne blízky mne, mohol by som byť aj ja osobitne blízky, “sympatický” nejakému svätcovi??? Táto myšlienka mi preblesla hlavou, keď som pred niekoľkými rokmi počula taký výrok, že: “Nie my si vyberáme svätých, ale svätí si vyberajú nás.” Priznám sa, že keď som po prvýkrát počula túto vetu, doslova ma ohúrila. “Nie my si vyberáme svätých, ale svätí si vyberajú nás.”- a chcela by som, alebo- presnejšie povedané- keď som sa modlila pred prípravou tohto stretnutia, cítila som v srdci, že mám začať práve týmto “slovom”, že má byť akoby mottom tohto nášho stretnutia, a tak trochu aj celého tohto “nového roka”, ktorý práve “začíname”.

Skúsme sa teda na to pozrieť práve z tejto druhej strany, že “nie my si vyberáme svätých, ale svätí si vyberajú nás.” Prišli ste na toto už XXVII. Stretnutie Priateľov Márie Celesty- niektorí už po x- tý krát, niektorí možno po druhý, či prvýkrát. Keby som sa Vás opýtala, prečo ste dnes prišli, určite by každý z Vás mohol dať svoju vlastnú odpoveď na túto otázku. Mnohí z Vás sú blízki našej komunite, a chodíte na tieto naše stretnutia takpovediac od samého začiatku, keď pred štyrmi rokmi po blahorečení Matky Márie Celesty pomaly dozrel čas začať s týmito stretnutiami; ďalší ste sa pomaly pripojili v priebehu nasledujúcich rokov, možnože Vás zaujali témy, možno osoba a charizma Márie Celesty, niektorých Vás tu možno niekto zavolať, povedal Vám o týchto stretnutiach, atď... Akokoľvek by to bolo, chcem Vás dnes pozvať k tomu, aby sme sa na to spoločne skúsili pozrieť ešte hlbšie. Tak, ako som začala tým výrokom, že “nie my si vyberáme svätých, ale svätí si vyberajú nás”, tak som cítila, keď som sa pripravovala na toto stretnutie a pýtala sa Pána a Márie Celesty, že čo by Vám dnes chceli povedať- každému z Vás- že za tým, že ste tu dnes prišli, je Pánova túžba, Jeho vedenie. Nech ste prišli prečokoľvek, či Vás tu dnes niekto zavolať, či z akéhokoľvek iného dôvodu, verím, že za tým všetkým je Pánovo vedenie a Jeho túžba. A vlastne tak trochu aj túžba našej blahoslavenej Márie Celesty... Tieto naše stretnutia nazývame stretnutiami jej priateľov; uvedomme si dnes, že priateľstvo je obojstranný vzťah. A skúsme si dnes uvedomiť aj to, že tak naozaj- podľa toho motta, ktoré som uviedla na začiatku a ktoré mi Pán šepol- **nie sme to tak naozaj my, ktorí sme si vybrali ju, ale je to Ona, blahoslavená Mária Celesta, ktorá si vybrala nás.** Je to sila, nie? Možnože sa nám zdá, že ju azda ešte príliš dobre nepoznáme, či nemáme s ňou nejaký špeciálny vzťah, či vôbec- akýkoľvek vzťah, ale to nateraz vôbec neprekáža! Prišli ste dnes sem na toto stretnutie jej priateľov, a skúsme si uvedomiť, že je to ONA, vlastne ONA, ktorá si vybrala Vás, každého z Vás. (Prečo? Nuž, to je už otázka, na ktorú odpoveď musíte nájsť vo svojom srdci- každý jeden z vás. Možnože ju už viete, možno ju

nájdete v priebehu mesiaca, mesiacov, rokov...) Je to sila, uvedomiť si tento náš vzťah so svätými práve z tejto druhej strany. Je to možnože ohromujúce- pre mňa to bolo, keď som si to po prvýkrát uvedomila, ale cítim, že je to skutočne pravda. Svätý Ján vo svojom liste píše, že "my milujeme, pretože Boh prvý miloval nás." Láska vzbudzuje lásku. Myslím, že keď naše srdce naozaj pohne nejaký cit, sympatia voči niektorému svätému, je to vlastne odpoveďou na "sympatiu", blízkosť, voľbu z jeho strany. Môže to byť pre nás veľkým darom- to vedomie, tá pravda, že svätí nám nie sú vzdialení, ďalekí, oddelení, neprítomní... keďže ich ako ľudia nevidíme, od počiatkov Cirkvi si ako ľudia pomáhame vo vzťahu k nim tým, že si ich zobrazujeme- obrazy, sochy, atď... ale na druhej strane ich umelecké znázornenia v nás môžu podvedome vyvolávať pocit, dojem, že oni sú ďaleko, kdesi "v nebi", že sú dokonalí, veľkí, vznešení, mocní, že za nás orodujú, a tak ich prosíme o ich príhovor, ale ináč, že sa určite príliš nezaujímajú o nás "maličkých a hriešnych" tu na zemi. Omyl!!! Svätí sú dokonale zjednotení s Pánom- a keď je pre Neho najväčším potešením žiť s nami a v nás, starať sa o nás, pomáhať nám a zdieľať s nami našu každodennosť- ako by to, čo sa týka svätých, mohlo byť inak? Vo Večeradle dal Ježiš svojim milovaným apoštolom nové prikázanie. Ako znie? Pamätáte si? "Toto je moje prikázanie: Aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás. Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov." (Jn 15, 12-13) Som presvedčená o tom, že toto Ježišovo prikázanie lásky neplatí len pre nás tu na zemi. Všetci sme jedna Cirkev- my, čo žijeme ešte tu na zemi, potom duše v očistci, a "Cirkev oslávená"- to sú svätí v nebi. Všetci svätí- to nie sú len tí známi, ktorých poznáme- ako sv. František, sv. Ján Pavol II., svätá Terézia, sv. Páter Pio; svätí sú všetci, ktorí sú v nebi pri Pánovi, a to znamená nespočítateľný zástup od počiatku ľudstva, známi i neznámi- možno už aj naši zosnulí starí rodičia, rodičia, priatelia, niekto koho sme poznali, kto zomrel, a po očistení od trestov za hriechy mohol vstúpiť do neba k Pánovi... a títo všetci sa prihovárajú za nás, vyprosujú nám milosti, ochraňujú nás, sú nám blízko, aj keď ich nevidíme- jedným slovom povedané- milujú nás. Svätí nás milujú oveľa viac, ako sme my schopní milovať ich. Pretože ich láska je už úplne čistá, sú v stave bez najmenšieho hriechu, sú úplne spojení s Pánom- s Bohom, ktorý je Láska. Nám sa možno zdajú byť vzdialení a neprítomní, ale oni sú prítomní, blízki a milujúci. To my častokrát vyhľadávame ich príhovor a prosíme ich o orodovanie takpovediac zištne, mysliac na seba(modlíme sa novény, atď...- dobré, výborné prostriedky, ktoré máme a ktoré máme využívať a Pána teší, keď ich využívame, ale vedome- nevedome, chtiac-nechtiac je v nás veľa sebeckva, myslenia na seba, svoje potreby..)- zato svätí sa nás ujímajú jednoducho z lásky- podobne ako Pán- nezištne, z lásky k Pánovi a z lásky k nám. Svätých teší, keď že nás môžu milovať a naplňať Pánove prikázanie vzájomnej lásky z Večeradla; teší ich, keď sa na nich obraciame a ochotne sa nás ujímajú. Ochotne a s radosťou nám pomáhajú a keď ich prosíme o ich príhovor, prihovárajú sa za nás a vyprosujú nám milosti. V liturgických textoch svätej omše- v Rímskom misáli- v textoch na sviatky svätých sa o nich píše, že "vzájomná výmena duchovných darov posilňuje ich spoločenstvo s nami." Je to nádherné, že sme dnes všetci, čo sme sem prišli, pozvaní uvedomiť si to a žiť vo vedomí toho, že sme v jednom spoločenstve so svätými; sme pozvaní do živého, blízkeho, osobného spoločenstva s nimi, do tvorenia vzťahov s nimi. Čiže ešte ďalej a hlbšie, ako len príležitostne sa na nich obracať a prosiť ich o orodovanie, keď potrebujeme nejakú tú milosť vyprosiť od Pána Boha; toto všetko je nie len v poriadku, ale je to výborné! Počas celých dejín Cirkvi sme povzbudzovaní k tomu, prosiť svätých o ich príhovor. Ale skúsme ísť dnes ešte ďalej. Nekontaktovať sa s nimi LEN príležitostne, ale pestovať vzťahy so svätými stále. Čo sa týka svätých, je to tak, ako som spomínala kúsok skôr- že oni sú pri nás vždy, keďže sú v nebi tak priestor a čas a vzdialenosti pre nich nie sú nijakou prekážkou či obmedzením. Sú pri nás, milujú nás a teší ich ujímať sa nás a byť s nami, pomáhať nám. A z našej strany je potrebná túžba budovať a pestovať s nimi tento vzťah. Vieme dobre, že nič sa nedá nasilu, a tak ako Pán Ježiš, ani svätí nás nebudú nútiť. Ich prítomnosť pri nás je plná lásky, ale zároveň nesmierne diskrétna a ponechávajúca úplnú slobodu. Slobodu prijať vzťah s nimi, či neprijať. Čo môžeme my urobiť z našej strany, čo sa týka vzťahu so svätými? Myslím, že všetci vlastne viete. Odpoveď je úplne spontánna. Asi každý z nás má skúsenosť, že keď ho nejaký svätý zaujal, "oslovil", tak spontánne sa snažil zohnať si o ňom nejakú knižku, obrázok, modlitbu k nemu, atď... niečo, cez čo by ho spoznal viac, dozvedel sa o ňom viac, ... toto je výborné, spontánne a zároveň úplne správne: vzťah ide cez poznanie, vzájomné spoznávanie sa. Keď chcem niekoho spoznať viac, chcem sa o ňom čo najviac

dozvedieť. Aj preto vznikli knihy životopisy svätých, biografie, a podobná nesmierne cenná literatúra, ktorá prináša hojné ovocie počas celých dejín Cirkvi.

A toto je také malé- veľké pozvanie aj pre každého jedného z nás na takpovediac začiatku tohto nového roka- spoznať viac, bližšie, hlbšie, osobnejšie našu blahoslavenú Máriu Celestu Crostarosa a možnože- ak budete chcieť- si vytvoriť, či prehĺbiť vzťah s ňou. A je to pozvanie práve v duchu tých slov, ktoré som už niekoľkokrát spomenula a ktoré, ako to silno vnímam, vybral sám Pán pre nás na tento čas, na toto obdobie, na túto tému, na dnes: "Nie my si vyberáme svätých, ale svätí si vyberajú nás." Čo na to poviete? Čo poviete zoči-voči tomu, že ste tu dnes v istom zmysle preto, že si vás - z Pánovej milosti a v súlade s jeho tajomnými, no láskyplnými zámermi- vybrala sama Mária Celesta? Že v pozadí všetkých iných vonkajších, viditeľných dôvodov typu, že ste si už zvykli na tieto stretnutia chodiť, že vás sem ktosi pozval, že ste dostali pozvánku, že ste akurát mali voľno- že za tým všetkým je Božie vedenie a osobitné vyvolenie si každého z vás, z nás, zo strany blahoslavenej Márie Celesty? Je to sila a veľmi vzácne, nie?

Mohli by sme sa teraz spontánne obrátiť na Máriu Celestu a opýtať, že teda- Milá blahoslavená Mária Celesta- čo z tohto vzťahu, priateľstva s Tebou máme či budeme mať?- ako sa svätý Peter opýtal na rovinu aj samého Pána Ježiša;) Na túto otázku je odpoveď, či dokonca môže byť viac odpovedí. Ale ešte pred tým všetkým, ako by sme sa pustili do "výhod"- nejakých bonusov- z tohto vzťahu s ňou, **veľmi by som Vám chcela tak podarovať, odovzdať - v mene Márie Celesty- jej vzťah voči nám, voči každému z nás..**

II. Vzťah blahoslavenej Márie Celesty voči nám

Chcela by som Vám teraz povedať o vzťahu, aký má blahoslavená Mária Celesta voči nám. Vzťahu voči 1. každému jednému z nás (čiže nie ako voči nejakému celku) a 2. o vzťahu nie všeobecnému- nejaké poučky, všeobecné informácie aký majú vzťah svätí voči nám- ako som už o tom trochu rozprávala na začiatku; chcela by som hovoriť o vzťahu osobnom- o konkrétnom osobnom vzťahu Márie Celesty voči nám, jej priateľom.

Keď chceme hovoriť o vzťahu blahoslavenej Márie Celesty voči nám, pravdupovediac môže nám to znieť trochu (či trochu viac) zvláštne, či vymyslene. Dalo by sa pokojne zostať pri tých všeobecných (keď hovorím "všeobecných", v žiadnom prípade tomu nedávam negatívny podtón!) informáciách o tom, ako fungujú vzťahy medzi "Cirkvou putujúcou" a "Cirkvou oslávenou", čiže medzi nami tu na zemi a svätými v nebi. Zostať jednoducho pri tom, čo sme si už povedali na začiatku. Ale pozývam Vás ísť ešte ďalej- oveľa ďalej. Chcem Vám povedať o vzťahu Márie Celesty voči nám- konkrétne voči nám. Nie "svätí a my", ale "Mária Celesta- talianska mystička, ktorá žila v 18. storočí a my". Ako som už povedala, môže Vám to znieť zvláštne, či vymyslene. Ako môžeme vedieť čosi pravdivé, skutočné, reálne o tom, aký by ona mala mať vzťah voči nám? A jednak..

Blahoslavená Mária Celesta po sebe zanechala diela, knihy, ktoré napísala vlastnou rukou, spolu 16 cenných diel v mystike. Perlou medzi nimi je kniha "Rozhovory duše s Ježišom"- taký jej duchovný denník, kde si zapisovala svoje mystické rozhovory s Ježišom. Tu s Ježišom rieši svoje najnútornejšie záležitosti, úplne- až "na kožu"- odhaľuje svoje vlastné vnútro... priznám sa, že kedykoľvek čítam tieto stránky, z tohto dôvodu mám spontánnu bázeň.. viete, je to cítiť- že Rozhovory nie sú kniha, kde by Mária Celesta odovzdávala nejaké svoje učenie, náuku. Ona to doslova dáva seba, doslova tu odkrýva, odhaľuje svoje srdce..

Pre Máriu Celestu, jej duchovnú cestu a charizmu je tak osobitne typické "snúbenectvo" s Ježišom. Jej spiritualita je taká "zaľúbená", plná lásky. Keď čítame jej Autobiografiu, ktorú sama napísala na príkaz svojho duchovného vodcu v posledných rokoch pred svojou smrťou, ona sama si spomína, ako sa jej Pán začal prihovárať v jej srdci, keď bola asi päť- šesťročným dievčatkom. A čo boli jeho slová- prvé slová pre ňu? "Miluj ma" - "Zanechaj stvorenia a miluj iba mňa" - "Príď ku mne a odovzdaj sa celá mojej láske" - "Miluj iba mňa samého. Ja som tvoj vodca. Vybral som si ťa za svoju nevestu. Vybral som si ťa pre seba." - "Som celý tvoj." Vidíte?- Toto je typický slovník zamilovaných. Ako Mária Celesta, vtedy ešte Júlia, rástla,

dospievala a dozrievala, jej vzťah s Pánom sa čoraz viac prehlboval a stával sa ešte bližším, osobnejším, intímnejším. A myslím, že si viete dobre predstaviť, že keď vstúpila do kláštora, aby sa celá zasvätila Bohu, prežívala svoje sľuby ako svoju svadbu so svojim božským Ženíchom Ježišom. Čo je sila je to, že tuto to však nekončí. Keď čítame Autobiografiu a Rozhovory duše s Ježišom, môžeme medzi riadkami, a aj "v riadkoch" (priamo aj nepriamo) vidieť, že veľmi skoro v kláštore Pán otvára a rozširuje jej srdce, ktoré Mu tak výlučne chcelo patriť. Keď som o tom uvažovala, napadol mi obraz zo Svätého Písma, z Piesne piesní. Pamätáte si, že Pieseň piesní je na prvý pohľad dlhá báseň o ľudskej láske medzi dvoma mladými ľuďmi, dramatická, plná vášne.. do Kánonu Svätého Písma, čiže medzi knihy Biblie, ktoré boli už od najstarších čias dejín Cirkvi uznané za inšpirované Duchom Svätým, sa dostala pre svoj hlbší zmysel- podľa ktorého vo svojej podstate hovorí o vzťahu Boha ako Ženícha a každého človeka, ktorý je povoláný do intímneho vzťahu s Ním. A teraz sa vrátim k tomu, prečo túto knihu spomínam. V knihe Pieseň piesní po rôznych drámach konečne dochádza k svadbe a definitívnemu spojeniu- zjednoteniu ženícha a nevesty. V tejto stati je nevesta znázornená ako "záhrada"- ako zatvorená záhrada- zatvorená, pretože sa tu zdôrazňuje táto "výlučnosť, vyhradenosť" pre svojho Ženícha, a píše sa tu, ako ženich konečne vchádza, vstupuje do tejto svojej záhrady, a ako má z nej radosť, ako sa z nej teší, ako si ju doslova vychutnáva.. a čo je také paradoxné, možnože by človek pri čítaní tejto pasáže čakal, že takto sa to aj skončí- týmto vzájomným spojením manželov, týmto ich výlučným zjednotením, ale nie.. ihneď po tak veľmi zamilovanom a až takom opojenom vyznaní ženícha, ako veľmi sa teší, že smel vstúpiť konečne do "svojej záhrady" a vychutnávať si ju, vzápätí zvoláva, vykrikuje: "Jedzte a pite aj vy, priatelia! Opájajte sa, moji najmilší!" (Vlp 5,1)

Myslím, že toto veľmi vystihuje aj duchovnú cestu blahoslavenej Márie Celesty a jej skúsenosť s Pánom, ako jej Ženíchom. Ako som spomenula, táto stať z Piesne piesní my prišla na myseľ, keď som čítala jej Autobiografiu, kde píše o svojom zasvätení sa, sľuboch, je tam jeden veľmi romantický moment, keď ešte začala noviciát a zložila vtedy pre Ježiša, ako pre svojho Milovaného Ženícha lúboštnú báseň... a veľmi skoro po tom prichádza okamih, kedy Pán- ako som už spomenula- chce, aby išla ešte ďalej a hlbšie a otvára jej srdce, rozširuje ho ešte viac.. nie len "Ja a Ty" a koniec (poznáte pesničku "Ak sú dvaja šťastní, nechýba im tretí")- nie, žiadne také.. Najjasnejšie to vidno v knihe Rozhovory duše s Ježišom, ktorá bola jej duchovným denníkom, kde si zapisovala svoje rozhovory s Pánom. Tu, už tu jej Pán odhaľuje svoju túžbu. A vieme, že jedna z najčastejších otázok Márie Celesty ako "beznádejne zamilovanej nevesty" voči Pánovi bola, že čo by len mohla urobiť, aby Ho potešila, čo od nej žiada, čo od nej chce, k čomu ju povoláva. A Pán jej- ako to ona sama zapisuje- dáva pochopiť, že chce spojiť jej život s naším životom, so životom jej priateľov! Že jednoducho od nej chce, aby nás milovala, starala sa o nás a sprevádzala nás- to, o čom som hovorila na začiatku, keď som tak všeobecne hovorila o pute medzi svätými a nami tu na zemi. Je to však sila- keď si to uvedomíme..! Už vtedy to Pán urobil! Pred 300 rokmi, keď žila na zemi Mária Celesta a my všetci sme ešte boli len v Jeho Srdci a zámere(lebo tam sme všetci od počiatku). Už vtedy jej Pán vyznal, že túži, že chce spojiť jej život so životom tých, ktorí prídu po nej.. a je sila, je veľmi silné, že je úplne jasné, že tým Pán nemyslí len výlučne sestry, nás redemptorky, pre ktoré je Matkou, ale výslovne naozaj všetkých ľudí v Cirkvi aj mimo nej; a osobitne jej priateľov, čiže nás všetkých, každého z nás, čo sme tu, čo ste tu dnes prišli- podľa toho, čo sme si povedali už na začiatku, že to "nie my si vyberáme svätých, ale svätí si vyberajú nás." A čo je pre mňa osobne na tom nesmierne vzácne a pre mňa to tomu celému dodáva ešte väčšiu váhu je, že je to nie len v súlade s Božím zámerom, ale že je to doslova Božím zámerom- toto puto medzi Máriou Celestou a nami- jeho vôľou, jeho túžbou, vrúcnu túžbou..

Chcem teraz už nechať priestor blahoslavenej Márii Celeste. Lebo vnímala som pri príprave, keď som sa modlila za toto stretnutie, že ona sama sa vám chce dnes prihovoriť. Akoby sama vám odhalila svoje srdce, povedať vám o svojom vzťahu k nám, ponúknuť vám ako dar svoje priateľstvo... uvidíme, že už vtedy pred 300 rokmi, keď žila tu na zemi, už vtedy na nás myslela- z Božej vôle, túžby a milosti a zamilovala si nás.. už vtedy nás milovala a prihovárala sa za nás, už vtedy; Čo myslíte, o čo viac to musí robiť teraz, keď je už pri Pánovi v plnosti..! A ona je živá, prítomná, blízka každému z nás, aj keď ju nevidíme..

Započúvajte sa teraz už konečne do jej vlastných slov; a tiež do slov Ježiša, jej milovaného Ženícha, ktorý to celé "začal":) A pri počúvaní jej a Ježišových slov, skúste si uvedomovať tú skutočnosť, že sa hovorí o nás, nie o "niekom" .. ale o každom jednom z nás.

Aký bol začiatok? Písal sa rok 1724 a Mária Celesta si akurát začala zapisovať svoje lúboštné rozhovory s Ježišom. Tých rozhovorov, takých dlhších celkov je 9, a hneď v prvom, na prvých stranách, hneď v prvých slovách, ktoré jej Pán adresuje, čítame:

"Dcéra, chcem, aby si sa zasnúbila so všetkými mojimi dušami (=ľuďmi) a aby si našla v nich to zaľúbenie, ktoré v nich nachádzam ja. Nevesta moja, vojdí preto do môjho srdca a pohliadni na krásu obrazov, ktoré som stvoril na moju podobu, a nečuduj sa už, že som zostúpil z neba a za nich som zomrel na kríži – to všetko vykonala moja láska. (...)

Pretože som tvoj ženích, zasnúbila si sa s láskou a s dobrotou. Teraz chcem, aby si sa zasnúbila aj s láskou k mojim dušiam, v ktorých moja dobrota nachádza zaľúbenie. Moja milovaná nevesta, v objatí si ťa viniem k sebe a ty objímaš všetky moje duše. V tebe ich všetky objímam v mojej láske rovnako ako teba. Takto, ty aj ja, zakúšame rovnaké zaľúbenie, aké v nich ja nachádzam v bezhraničnej láske. Každá duša, bez rozdielu, je pre mňa jediná a ja som pre každú jediný milovaný!" (Rozhovory duše s Ježišom, str.23-24)

- je to nesmierna sila a veľmi vzácne slová, ktoré odhaľujú veľa o Božom Srdci a o osobitnej duchovnej ceste, charizme a povolání Márie Celesty... Ježiš nechce, aby sa pripútala k Nemu, vylučujúc všetkých a všetko ostatné. Rozhodne jej hovorí, že chce, že musí, keď prijíma Jeho ako svojho jediného Ženícha, prijíť aj všetkých tých ostatných, ktorý mu patria. A že keď si zasnubuje, pripútava k svojmu srdcu Jeho- Ježiša, tak si zasnubuje, pripútava spolu s ním aj všetky ostatné ľudské srdcia, ktoré On stvoril, ktoré miluje, ktoré vykúpil a ktoré sú v tom Jeho božskom Srdci. Vidíte, že už tu sa o nás píše? Ešte sme nežili na zemi, ale už sme žili v Božom srdci už tam boli, už tam jestvovali naše srdcia, keď Pán povedal Celeste, že keď si zasnubuje-"berie" Jeho božské Srdce, berie si spolu s ním rovnako aj srdcia všetkých ľudí, ktoré sú v Ňom.

Táto stať, ktorú ste počuli, toto Ježišovo vyznanie, že chce, aby sa zasnúbila nie len s Ním a koniec, ale aj so všetkými ľudskými srdcami, ktoré sú v Ňom, bola pre Máriu Celestu takou predzvestou toho, čo ešte len malo prísť. Pretože zanedlho potom prišiel ďalší okamih, kedy jej Pán odhalil tento svoj zámer pre ňu v plnosti.

Mária Celesta to zapisuje v druhom rozhovore s Ježišom, a stále - v pozemskom vnímaní času- sú to tie roky 1724/25. Po niekoľkých perikopách, kde s Ježišom rozprávajú o všeličom, prichádza stať, ktorá má nesmierne vážny a slávnostný ráz. Taký až veľkolepý, noblesný- ale v tom najpozitívnejšom zmysle slova a svojho významu. V slovenskom vzdaní Rozhovorov duše je to 11. kapitolka, či bod, s názvom "Mystické zasnuby s Ježišom a so všetkými dušami". Je to trošičku dlhšie, ale neodvažujem sa skracovať niečo tak dôležité a podstatné ako práve tieto slová Ježiša Márii Celeste. Slová, pravda, ktoré sú vlastne grom-podstatou nášho dnešného stretnutia priateľov. Započúvajte sa do nich s otvoreným srdcom a s tým vedomím, že sa to týka každého jedného z nás... (pozn. Najprv by to to prečítala v celku, a potom by sme sa spoločne zastavili na niekoľkých miestach...)

Dnes ráno ťa mimoriadnym spôsobom pozývam do môjho srdca a túžobne ťa očakávam. Chcem, aby si sa v ňom zasnúbila so všetkými dušami, ktoré sú v mojej Cirkvi, ako aj s tými, ktoré ešte nie sú v jej lone. Túžim, aby si ich milovala rovnakou láskou, akou ich ja vrúcne milujem. A podobne ako ja som myslel viac na nich, než na seba, kým som bol na svete, tak isto aj ty - nemysli už na seba, ale na spásu duší, ktoré tak veľmi milujem. Preto kladiem na teba moju pravicu a viniem si ťa k srdcu. V tom objatí ty v tvojom srdci objímaš všetky moje stvorenia a v bozku zjednotenia so mnou ich v mojom srdci obdarúvaš bozkom milosrdnej lásky. Keď v tvojom srdci prijímaš moje srdce, miluj ho vždy ako svoje vlastné a objím v ňom putom milosrdnej lásky všetky moje duše.

Tvojimi milovanými nevestami budú zvlášť duše zo spoločenstva, v ktorom žiješ. Budeš ich milovať a starať sa o ich duchovné blaho. Zverujem ti ich, moja milovaná. Sú mojimi aj tvojimi nevestami. Odteraz až naveky ich budeš milovať vo mne a mňa v nich.

Nechajme ďalej hovoriť Máriu Celestu svojimi vlastnými slovami. Tento prvý zápis, tieto prvé slová, ktoré ste počuli, patrili Ježišovi. Teraz sa započúvajte do toho, čo na to ona;) Tu je jej odpoveď:

Duša: *Milovaný môj, kto dokáže vyjadriť radosť, ktorú zakúšam v tvojom krásnom srdci, bohato ozdobenom celou Božou nádherou? Keď si si ma privinul v objatí, zranil si moje srdce nevýslovne lúbeznou ranou lásky a ja nenachádzam slová na vyjadrenie toho, čo som zakúsila, približujúc sa k tvojmu prečistému srdcu. Cítila som vánok neba, ktorý vanie z tvojho božstva. Ponorila som sa do tvojej lásky a dobroty a pocítila som, ako si do mojej hrude vložil tvoje srdce. A moje srdce sa ako roztopený vosk vlialo do tvojho srdca a ostalo v ňom. Pocítila som vtedy jeho lahodný tlkot a prenikla ma vnútorná slasť lásky, ktorú žiaden ľudský jazyk nedokáže nikdy vyjadriť.*

V tvojom srdci som počula tlkot všetkých srdc, ktoré Ťa milujú. Boli v ňom vyryté všetky duše, ktoré si stvoril a vykúpil, a spolu s nimi tam bolo aj moje srdce stopené s nimi. Z toľkej radosti a slasti som sa ponorila do sladkého spánku lásky. Zaspala som, ale moje srdce bdelo, aby sa radovalo zo svadobnej hostiny s nevestami, ktoré som si v tebe zasnúbila. Odteraz, vždy keď sa budem prihovárať svojmu ženíchovi, budem sa prihovárať aj svojim nevestám: v tebe, skrze teba a o tebe.

12. Svadobná hostina

Milovaný môj, aká veľkolepá bola táto svadobná hostina a aká veľká bola rozmanitosť pokrmov, ktoré sme požívali! Vymenujem ich toľko, koľko sa len dá, aby som ti spravila radosť. Bol tam belostný chlieb horlivosti, ktorou horí moja duša o spásu duší. Bolo tam drahocenné víno tvojej božskej lásky, ktorá ma svojou mocou odpútava odo mňa samej a privádza ma k tebe. Boli tam neopísateľné sladkosti slávy a cti tvojho Otca, ktorý bol - v tebe a skrze teba - vo mne oslávený. Bol tam tiež baránok upečený na zásluhách tvojho umučenia, ako aj tvoja drahocenná krv a to všetko spolu vytváralo nádhernú vôňu šíriacu sa nad týmito vyberanými pokrmami lásky.

Nedokážem opísať hojnosť pokrmov, ktorými sú cnosti tvojho najsvätejšieho života, ktoré odovzdávaš vyvoleným. Vďaka nim bola hostina plná všetkých vytúžených dobrodení.

Dobro moje, akože by som mohla zabudnúť na tieto zásnuby? Tak mocne pripútali moje srdce k tvojmu, že sa mi zdá, že každý úd tvojho mystického tela je spojený s mojím srdcom, Ježišu môj. V mojom srdci spojenom s tvojím srdcom nosím vyrytý obraz všetkých duší – mojich blízkych. Môj Pane, od chvíle, keď som sa s nimi zasnúbila v tvojom Božskom srdci, ustavične trpím bolesťou lásky a môj duch bez prestania volá k tebe prosebným hlasom o spásu ich duší.

Je to tajomné volanie, ktoré telesný jazyk nedokáže vysloviť. Môj Pane, môj duch sa ti prihovára bez prestania a v každej chvíli jemným, tichým vzdychom a prináša ti mojich milovaných bratov hriešnikov, alebo stiesnené duše, ktoré sú v očistci, alebo duše kráčajúce po ceste tvojej svätej lásky.

Môj Pane a Otče, svojou láskou stravuješ moje vnútro. Celá moja duša sa stala plameňom, ale nie preto, aby sa radovala z odpočinku. Ustavične bdiem a neviem, kto ma zobúdz a raní počas môjho pokoja. Je to akoby mi niekto vrazil: „Prečo sa nesnažíš urobiť niečo na slávu a česť tvojho najvyššieho Dobra a nechávaš plynúť dni života, ktoré sú také drahocenné pre tých, ktorí milujú? Zabudni na seba, nemysli už na seba. Modlitbou, príkladom a slovami konaj vo svojom bližnom diela na oslavu veľkého vladára.“ Preto existujem v sebe samej ako ten, kto žije bez žitia.

Čiže teraz, tak ako som slúbila, sa trochu zastavíme pri niektorých momentoch tohto textu, toho dialógu, ktorý sme práve počuli.

Prvé, čo z toho celého dlhého textu, ktorý zapísala Mária Celesta, vychádza je to, že to puto medzi ňou a nami, ten vzťah, je Pánovou vôľou, jeho túžbou. A ide mu o vzťah, ktorý je tak pevný, tak bízky, tak osobný- o vzťah snúbenecký. Vzťah, v ktorom jeden druhému patrí. Ježiš odovzdáva, zveruje nás, každého z nás Márii Celeste a Máriu Celestu daruje nám. A všetko sa to deje v Jeho láske, v Jeho Najsvätejšom Srdci. Ježiš jej hovorí, že chce, aby sa v jeho Srdci zasnúbila- spojila- "spútala"- vytvorila puto- s jeho milovanými dušami- s jeho priateľmi.

Čo sa týka tohto puta, čo sa týka zasnúbenia si duší, je Mária Celesta medzi ostatnými mystikmi absolútnym originálom. Nestretla som sa s ničím takýmto u žiadnom inom mystikovi či mystičke. A ani keď som čítala štúdie veľmi vzácnych, významných teológov, ktorí sa zaoberali či zaoberajú osobnosťou a charizmou Márie Celesty aj v porovnaní s inými mystikmi, nenašla som, že by sa stretli s ničím podobným u iných mystikov.

Toto gesto, úkon zasnúbenia sa s dušami sa stal pre nás, v našej Reholi, tak významný, že prešiel do oficiálneho obradu- ceremoniálu- našich večných sľubov. Je zvykom v mnohých reholiach, že sestra, ktorá skladá večné sľuby, dostáva obrúčku, ktorá je znakom zasnúbenia sa s Kristom, Ženíchom. Ale je veľmi originálne, také jedinečné, že pri večných sľuboch v našej Reholi táto obrúčka symbolizuje nie len zasnúbenie sa s Kristom, ale práve- a toto je veľmi veľmi veľmi výrazné- "zasnúbenie sa s dušami"- alebo jednoduchšie, ale rovnako pravdivo povedané- vytvorenie večného puta(zasnúbenie sa) medzi mnou a ostatnými, a to najmä spolusestrami v mojej komunite, s ktorými žijem, ale potom aj s ostatnými; v úplnej čistote- preto tu aj Ježiš vždy zdôrazňoval "zasnúbenie duše"- toho duchovného, podstatného v nás.

Slová, ktorými otec biskup počas slávnosti večných sľubov, odovzdáva sestre, ktorá ich skladá, obrúčku:

"Prijmi obrúčku viery, pečať Ducha Svätého. Ježiš sa ti prihovára slovami, ktoré najskôr povedal vašej zakladateľke Márii Celeste Crostarosa: 'Túžim, aby si sa v mojom Srdci zasnúbila so všetkými dušami, ktoré sú v mojej Cirkvi, ako aj s tými, ktoré ešte nie sú v jej lone. Zasnubujem ťa predovšetkým so sestrami tohto spoločenstva, v ktorom žiješ. Odteraz ich už navždy budeš milovať a starať sa o ich duchovné blaho; budeš ich milovať vo mne a mňa v nich.'"

Čiže, toľko k zasnúbeniu sa, k vytvoreniu večného puta medzi nami- puta, ktoré Ježiš chcel medzi blahoslavenou Máriou Celestou a nami; je to osobitné povolanie, úloha, ktorú jej dal a je tak silná, výrazná, jedinečná, až ovplyvnila všetky nás, Redemptoristky, podľa toho jej povolania od Pána.

Čo sa týka slov Pána o tomto zasnúbení duší- niečo čo je pre mňa osobne veľmi silné, je to, že Ježiš jej hovorí, že chce, aby sa v jeho Srdci zasnúbila s dušami(luďmi), ktoré "sú v jeho Cirkvi, ako aj s tými, ktorí ešte nie sú v jej lone." Čiže so VŠETKÝMI- nie len s nejakými vyvolenými, len s nejakou určitou skupinou. Toto je veľkým darom a pozvaním pre každého, naozaj každého: Ježiš daruje, dáva blahoslavenú Máriu Celestu ako priateľku, sestru, patrónku všetkým bez rozdielu- tým, čo už žijú s Pánom, milujú ho, kráčajú životom spolu s Ním, sú živou súčasťou-"údom"- jeho mystického Tela, ale rovnako aj tým, ktorí (ešte) nepatria do Cirkvi!!! Počuli sme, ako to ona sama potvrdzuje- hovorí Ježišovi: *"Tak mocne si pripútal (skrže tie zásnuby) moje srdce k tvojmu, až sa mi zdá, že každý úd tvojho mystického tela je spojený s mojím srdcom, Ježišu môj. V mojom srdci spojenom s tvojím Srdcom nosím vyrytý obraz všetkých duší- mojich blížnych. Môj Pane, od chvíle, ako som sa s nimi zasnúbila v tvojom božskom Srdci, ustavične trpím bolesťou lásky a môj duch bez prestania volá k tebe prosebným hlasom o spásu ich duší. Môj duch sa ti prihovára bez prestania v každej chvíli a prináša ti mojich milovaných bratov hriešnikov, alebo stiesnené duše, ktoré sú v očistci, alebo duše kráčajúce po ceste tvojej svätej lásky."* (Rozhovory duše, str. 40) - vidíte?

Toto je taká druhá charakteristika tohto zasnúbenia, ku ktorému Pán zavolať bl. Máriu Celestu prvá bola jednoducho ten fakt, že to bol JEHO zámer, Jeho vôľa(nie jej výmysel), druhá charakteristika je to, že sa to puto medzi ňou a ľuďmi týka všetkých- hriešnych, svätých, zlých aj dobrých, tých v cirkvi, ako aj tých, ktorí do nej ešte nepatria- ako sme počuli.

Ďalšie slová z Ježišovho povolania voči Márii Celeste- povolania, pozvania k tým zásnubám:

“Túžim, aby si duše (tu si právom môžeme doplniť meno každého jedného z nás!), ktoré ti zverujem, milovala rovnakou láskou, akou ich vrúcne milujem ja.” - ROVNAKOU LÁSKOU, čiže nie svojou ľudskou, ale jeho božskou, úplnou láskou. V istom zmysle by sme mohli povedať, že Ježiš jej tu hovorí, že On chce milovať cez ňu všetkých ľudí, ktorých jej takýmto osobitným spôsobom zveruje. Lebo- pri všetkej svätosti blahoslavenej Márii Celesty- ako by od nej mohol Pán chcieť, aby sama zo seba milovala duše JEHO láskou??? To nejde vlastnými silami, boli by jednak príliš malé. Preto, aby jednak mohla vyplniť túto jeho túžbu, jeho vôľu, toto povolanie, Ježiš jej hovorí: “Dcéra, vkladám do tvojej hrude moje srdce, aby si svoj život úplne venovala mojim záležitostiam a nemyslela na svoj vlastný duchovný, či dočasný úžitok. Nechcem, aby si odpočívala, ale aby si sa s rovnakou horlivosťou srdca ako moja usilovala, nakoľko len dokážeš a vládzeš, o moju slávu a česť pre dobro duší.”(Rozhovory duše, str.85)- čiže jedným slovom: “dávam ti svoje srdce, aby si NÍM milovala všetky moje duše- všetkých tých, ktorých milujem”.

A ďalej, ako sme počuli, ju Ježiš volá k tomu, aby rovnako ako On, nežila už pre seba, nemyslela už na seba, ale na spásu duší, ktoré On tak nesmierne miluje. (tak medzi nami- Ježiš jej zdôrazňuje, aby nemyslela UŽ na seba, ale na iných; myslím, že vidno, že asi mala sklon jednoducho “myslieť na seba”, zaoberať sa sebou, tak sa točiť okolo seba, skúmať sa dookola. Ale Ježiš ju rozhodne vytrháva z tohto zamerania, upriamena sa na seba a sústreďuje ju na seba- na Ježišovi. A robí z nej naozaj matku- dáva jej dar duchovného materstva; vieme, že materská láska je láskou nehľadiacou na seba, ale dávajúcou sa- svojim deťom, manželovi; matka nežije pre seba, ale pre svoje deti. A v prvom rade pre Manžela;))

A potom v našom texte, ktorý si spoločne prechádzame, nasleduje akoby samotný úkon týchto zásnub- vytvorenia tohto puta, ktorý dokonáva sám Ježiš:

“Preto kladiem na teba svoju pravicu a viniem si ťa k Srdcu. V tomto objatí objímaš ty vo svojom srdci všetky moje stvorenia a v bozku zjednotenia so mnou ich v mojom srdci obdarúvaš bozkom milosrdnej lásky.”

Tu by som chcela povedať, že keď som rozjímal nad týmto textom, samú ma veľmi oslovilo a dotklo sa ma, keď som si uvedomila, KEDY - v ktorom konkrétnom čase vykonal Pán tieto zásnuby duší. Bolo to po prijatí Eucharistie, keď Mária Celesta bola na svätom prijímaní. Možno to Celesta nezapíše priamo, rovno, ale vieme, že v jej textoch, keď ju Pán pozýva do svojho Srdca, myslí tým vyslovene vo Svätom prijímaní. Sväté prijímanie sestry dostávali podľa kláštorného zvyku vždy ráno- preto, keď Pán hovorí hneď na začiatku tohto nášho textu zásnub, ktorý si rozoberáme, že *“dnes ráno ťa mimoriadnym spôsobom pozývam do svojho Srdca a túžobne ťa očakávam”*- a potom jej vyjavuje svoj zámer darovať jej duše svojich priateľov a vytvoriť trvalé puto medzi ňou a nami- vieme, že to nastalo po svätom prijímaní. To znamená to *“dnes ráno ťa pozývam do svojho Srdca”*.

Preto keď aj my chodíme na svätú omšu a prijímame do svojho doslova tela i srdca osobu živého Ježiša- jeho telo, dušu i božstvo- prijímame celého Ježiša! Kňaz hovorí: “Telo Kristovo”- a Telo znamená celok- akoby mohli by sme povedať, že spolu s Ježišom ktorý je Hlavou Cirkvi, prijímame aj celé Jeho Telo tajomným spôsobom, mystickým spôsobom- všetky údy tohto tela. V Ňom sa spájame tajomným spôsobom, ale tak osobitne silne, živo a reálne aj so svätými, s našou blahoslavenou Máriou Celestou. A je to sila, keď si to uvedomíme, že v to dávne ráno, pred tými 300 rokmi, keď Mária Celesta v kláštore v Scala prijala sväté prijímanie- živého Krista v Eucharistii, v Ňom prijala nás- každého jedného z nás. V Ňom- v Ježišovi, v ktorom nejestvuje čas, ani geografické vzdialenosti, a v ktorého Srdci sme už boli aj my, každý jeden z nás, nás už vtedy objala, už vtedy si nás zamilovala, už vtedy nás prijala; už vtedy nás Pán spojil s jej životom- vo svojom božskom Srdci. A toto puto je živé, skutočné a pretrvalo- aj po 300 rokoch, keď je ona už u Pána a my žijeme tu na zemi.

Ale aby ste to počuli od Márie Celesty samej, že je to naozaj tak, započúvajte sa ešte raz do jej slov; prečítam Vám teraz kúsok z jej odpovede, ktorú dáva Pánovi:

“V tvojom srdci som počula tlkot všetkých srdc, ktoré ťa milujú. Boli v ňom vyryté všetky duše, ktoré si stvoril a vykúpil, a spolu s nimi tam bolo aj moje srdce stopené s nimi. Z toľkej radosti a slasti som sa ponorila do sladkého spánku lásky. Zaspala som, ale moje srdce bdelo, aby sa radovalo zo svadobnej hostiny s nevestami, ktoré som si v tebe zasnúbila. Odteraz, vždy keď sa budem prihovárať k môjmu ženíchovi, budem sa prihovárať aj k mojím nevestám: v tebe, skrze teba a o tebe.

Dobro moje, akože by som mohla zabudnúť na tieto zasnuby? Tak mocne pripútali moje srdce k tvojmu, že sa mi zdá, že každý úd tvojho mystického tela je spojený s mojím srdcom, Ježišu môj. V mojom srdci spojenom s tvojím srdcom nosím vyrytý obraz všetkých duší – mojich blízkych. Môj Pane, od chvíle, keď som sa s nimi zasnúbila v tvojom Božskom srdci, ustavične trpím bolesťou lásky a môj duch bez prestania volá k tebe prosebným hlasom o spásu ich duší.”

Je to nádhera, keď si to uvedomíme, keď sa započúvame do tohto vyznania Márie Celesty, kde píše Ježišovi.. vlastne o nás, o každom jednom z nás.. - *“Každý úd tvojho mystického tela je spojený s mojím srdcom. V mojom srdci nosím vyrytý obraz všetkých duší- mojich blízkych.”*

Tento DAR- to, že jej Pán daroval, zveril svojich milovaných priateľov, sa pre ňu stáva skutočným poslaním, misiou, úlohou. Je nesmierne výrazne vidno v duchovnom živote blahoslavenej Márie Celesty, jej cestu, jej dozrievanie. Vidno veľký rozdiel, keď bola ešte doma, keď potom vstúpila do Karmelu, atď... na začiatku u nej prevažuje jej vzťah s Ježišom v takej úplnej výlučnosti- len On a ja, len môj Ženích a ja, a už nikto iný.. práve v tomto období života, kedy jej Pán “zorganizoval” zasnuby s dušami (mala vtedy cca 28 rokov), ktoré sú súčasťou Jeho mystického Tela, so všetkými údmi Cirkvi, vidno, ako jej Pán nesmierne rozširuje srdce; ona sama o tom píše, a aj to veľmi vidno. Čiže nie je to o tom, ako sa ona “zhodí” svojej úlohy, ako nejakého zadania od Pána, ale skôr to, že sa nechala zapáliť.. dovolila Pánovi, aby ju On sám zapálil svojou vlastnou láskou k dušiam, svojou horlivosťou o ich spásu, svojou túžbou po láske duší...

Mária Celesta so svojou typickou spontánnosťou zvolá:

Môj Pane a Otče, svojou láskou stravuješ moje vnútro. Celá moja duša sa stala plameňom, ale nie preto, aby sa radovala z odpočinku; bez prestania volá k tebe prosebným hlasom o spásu ich duší- mojich blízkych. Ustavične bdiem a neviem, kto ma zobúdzá a raní počas môjho pokoja. Je to akoby mi niekto vravel: „Prečo sa nesnažíš urobiť niečo na slávu a česť tvojho najvyššieho Dobra a nechávaš plynúť dni života, ktoré sú také drahocenné pre tých, ktorí milujú? Zabudni na seba, nemysli už na seba. Modlitbou, príkladom a slovami konaj vo svojom blížnom diela na oslavu veľkého vladára!“ Zdá sa mi, že nemôžem urobiť nič užitočnejšie, ako sa modliť za tvoje stvorenia.

Mária Celesta sa za nás modlila, keď sme ešte neboli na svete(ako sa hovorí), ale už sme boli v Božom pláne. A nepochybne v tom teraz, keď je už pri Pánovi v plnosti, a môže na neho hľadieť z tváre do tváre, pokračuje ešte vrúcnejšie a horlivejšie.

Milovaní, neprejdime ľahostajne voči tomuto daru. Neprejdime ľahostajne voči jej priateľstvu, ktoré nám dnes Mária Celesta tak osobitne ponúka. Nebojme sa jej prihovárať- krátko, či dlho, ale hlavne úprimne. Smelo ju prosme o pomoc, o jej orodovanie, o jej príhovor. Tak si myslím, že jej tým urobíme špeciálnu radosť. Každý, kto miluje, sa nesmierne teší, keď môže svojmu milovanému prejaviť nejako svoju lásku, keď pre neho môže urobiť niečo dobré, niečo čo ho poteší; dajme teda Márii Celeste takúto príležitosť!;))

